

A Balassagyarmati Törvényszék, mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, 2015.év január hó 14.napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt ... és társai ellen indított büntetőügyben a Salgótarjáni Járásbíróság 3.B.382/2013/55.számú ítéletét ... I.rendű és ... III.rendű vádlottak vonatkozásában a jogi minősítés tekintetében megváltoztatja:

... I.rendű vádlottnál a társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette kísérleteként, valamint az 1 rendbeli új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetteként értékelt cselekményt egységesen társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének (1978.évi IV.törvény 282/A.§ (1) bekezdés) minősíti.

... III.rendű vádlottnál a társtettesként folytatólagosan, részben kísérleti szakban maradt kábítószerrel visszaélés büntetteként értékelt cselekményt társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének (1978.évi IV.törvény 282/A.§.(1) bekezdés) minősíti.

Az 1.830 (Egyszázharminc) eurónak a vagyonelkobzás biztosítása érdekében történt visszatartására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Megállapítja, hogy az I.rendű vádlott születési éve helyesen: 1981.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2014.május 31.napjától a mai napig házi őrizetben töltött időt mindhárom vádlott tekintetében a szabadságvesztésbe beszámítja oly módon, hogy egy nap szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizet felel meg.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az I.rendű vádlott 62.000 (Hatvankettőezer) forintot, a III.rendű vádlott 46.000 (Negyvenhatezer) forintot köteles megfizetni külön felhívásra.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Salgótarjáni Járásbíróság a 2014.május hó 30.napján kihirdetett fenti számú ítéletével ... I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettében (1978.évi IV.törvény 282/A.§.(1) bekezdés) és 2 rendbeli új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettében (1978.évi IV.törvény 283/B.§. b./ pontja), ezért - halmazati büntetésül - 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I.rendű vádlott által 2012.július hó 7.napjától 2014.május hó 30.napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

... II.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettében (1978.évi IV.törvény 282/A.§.(1) bekezdése) és kábítószerrel visszaélés vétségében (1978.évi IV.törvény 282.§.(1) bekezdése és (5) bekezdés a./ pont), ezért - halmazati büntetésül - 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe a II.rendű vádlott által 2013.január hó 22.napjától 2014.május 30.napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

... III.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettében, mely részben kísérleti szakban maradt (1978.évi IV.törvény 282/A.§.(1) bekezdés), ezért a III.rendű vádlottat 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe a III.rendű vádlott által 2013.február hó 25.napjától 2014.május 30.napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Az elsőfokú bíróság ítéletet hozott ... IV.rendű vádlott tekintetében is, akit bűnösnek mondott ki kábítószerrel visszaélés büntettében (1978.évi IV.törvény 282§.(1) bekezdése) amiért 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte.

A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A kiszabott szabadságvesztésbe, annak esetleges végrehajtása esetére a IV.rendű vádlott által 2012.július 6.napjától 2013.július 8.napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, majd a 2013.július 9.napjától házi őrizetben töltött időt beszámította.

Rendelkezett az elsőfokú bíróság a bűnjelekről, a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság számláján ... szám alatt kezelt 2.331.000.-forint lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte az ... KFT. ta. részére, míg 1.830 euró erejéig vagyonekobbzást rendelt el és a ...nál a Bü.90955.tételszám alatt letétbe helyezett 1.830 eurót a vagyonekobbzás biztosítása érdekében visszatartotta.

A további bűncselekménnyel összefüggésbe hozható bűnjeleket elkobozta, míg egyéb bűnjelek lefoglalását megszüntette és azok vádlottak részére történő kiadásáról rendelkezett. Kötelezte továbbá a bíróság a vádlottakat külön-külön, illetőleg

egyetemlegesen az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére, míg 30.938.-forint tekintetében azt állapította meg, hogy az állam viseli.

Az ítélet ellen keresztirányú fellebbezések történtek.

Az I., II. és III.rendű vádlottak a büntetés enyhítése érdekében, míg védőik téves minősítés és a büntetés enyhítése végett fellebbeztek. Az ügyész az I. és III.rendű vádlottak terhére téves minősítés és a büntetés súlyosbítása, míg a II.rendű vádlott vonatkozásában a vagyonelkobzás teljes körű alkalmazása, annak a 2.331.000.-forintra történő elrendelése érdekében fellebbezett.

A főügyészség a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A főügyészség átiratában utalt arra, hogy az 1./ pontban leírt történeti tényállást tévesen minősítette az elsőfokú bíróság új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének, továbbá utalt arra is, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III.rendű vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

A nyilvános ülésen az I. és III.rendű vádlottak védője fellebbezését elsősorban már az ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozóan tartotta fenn, amihez a II.rendű vádlott védője is csatlakozott. A védelem álláspontja szerint olyan mérlegelést nem tűrő eljárási szabálysértést vétett az elsőfokú bíróság, ami az ítélet hatályon kívül helyezését kell, hogy maga után vonja, mivel a tárgyalást olyan személy távollétében tartotta meg, akinek részvétele kötelező volt.

A 2014.április 4.napján tartott tárgyaláson ugyanaz a védő, nevezetesen a II.rendű vádlott védője látta el mindhárom vádlott védelmét, akik között - elsősorban I. és III.rendű, valamint a II.rendű vádlott között - a védelem álláspontja szerint jelentős kérdésben érdekellentét állt fenn.

Hivatkozott továbbá a védelem arra is, hogy a vádlottak tévedésben voltak, amikor az általuk megszerezni szándékolt új pszichoaktív anyag helyett kábítószeret kaptak.

Másodlagosan a védők a büntetés lényeges enyhítésére tettek indítványt.

Az ügyészi fellebbezés a minősítést érintően alapos, míg a további fellebbezések nem alaposak.

A törvényszék a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 346.§ (1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva a Be. 348.§ (1) bekezdésének rendelkezése szerint az azt megelőző

eljárással együtt, a Be. 349.§ (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részében, a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntetőeljárási szabályok alapvető megtartásával járt el, feltárt és értékelési körébe vont minden olyan lényeges bizonyítékot, ami az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése szempontjából jelentőséggel bír.

Az elsőfokú bíróság által meghatározott tényállás lényegében megalapozott, az csak elírás következtében a történeti részt érintően szorult kisebb kiegészítésre.

A Be.351.§.(2) bekezdés c./ pontja szerinti megalapozatlanságot a törvényszék az iratok tartalma alapján - egyetértve a főügyészség indítványában foglaltakkal - a Be.352.§.(1) bekezdése értelmében az alábbiak szerint pontosítja:

Az ítélet 6.oldalán a 3./ tényállás első sorában a cselekmény elkövetésének időpontja helyesen: 2012.július 5.napja.

Megjegyzi továbbá a törvényszék, hogy ítéletszerkesztési hibát vétett az elsőfokú bíróság, amikor is a 3./ tényállás végén részletezte ... IV.rendű vádlott elmeállapotával kapcsolatban tett megállapításait, ugyanis ez az ítélet belső logikája szerint a személyi részhez tartozik.

Az így pontosított tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált és irányadó volt a Be.351.§.(1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési eljárás során.

Nem osztotta a törvényszék a védelem érvelését tekintetben, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése indokolt a vádlottak közötti érdekellentétből eredő eljárási szabálysértés okán.

A törvényszék, elsősorban az I. és III.rendű vádlott védőjének felvetése alapján, mindenekelőtt azt vizsgálta: valóban kimutatható-e az I. és III.rendű, valamint a II.rendű vádlott között lényeges kérdésben érdekellentét.

Nem vitás, hogy a II.rendű vádlott védője egy alkalommal, a 2014.április 4.napján tartott tárgyaláson az I. és III.rendű vádlottak meghatalmazott védőjét helyettesítette.

A kialakult bírói gyakorlat szerint érdekellentét állapítható meg akkor, ha - a terheltek egymás sérelmére valósították meg a bűncselekményt;

- lényeges kérdésben a terheltek védekezése, vallomása nem vág egybe, vagy eltérő, ugyanis mindegyik terheltnak az az érdeke, hogy az ő vallomását, az ő védekezését fogadja el a hatóság, szemben a társának a vallomásával, védekezésével;

- a terheltek egyike a másokra terhelő vallomást tett, ugyanakkor társa tagadja a bűncselekmény elkövetését (BH.1976/201., 1999/442., 2009/200.számú jogesetek).

Azt a kérdést, hogy ugyanazon bűncselekményt elkövető terheltek közös védelmének ellátása esetén az érdekellentét ténylegesen fennforog-e, az ügy konkrét adatai alapján kell vizsgálni.

Az ítéletnek egy olyan tényállása van, a 4.tényállás, amelyben mindhárom vádlott a közös elkövetésben részt vett. Ennek lényege szerint ... I.rendű és ... III.rendű vádlott az általuk korábban látásból ismert ... IV.rendű vádlottat vette rá arra, hogy pénzért, az ő megbízásukból ...re utazzon és ott az ...ban, meghatározott helyen, a parkolóban, a gépkocsi alá elrejtett kábítószer tartalmú tasakot vegyen magához, amelyet az előzetes megbeszélés eredményeként ... II.rendű vádlott helyezett ott el.

... II.rendű vádlott a cselekmény elkövetését a nyomozás kezdeti szakaszától kezdődően e pontban is elismerte, I. és III.rendű vádlottra is terhelő vallomást tett, míg ... és ... a cselekmény elkövetését tagadták. Ezen tagadó magatartásuk egészen az első bírósági tárgyalásig, 2014.január 13.napjáig tartott, amikor is bírói kérdésre ... I.rendű vádlott úgy nyilatkozott, hogy „A bűnösségemet részben ismerem el, az új pszichoaktív anyag átadása vonatkozásában, tehát a 4./ vádpont ezen részében. Az 1./ és 2./ vádpont vonatkozásában bűnösségemet nem ismerem el, a fent említett 4./ vádpontban ismerem el.”

... III.rendű vádlott pedig bírói kérdésre a következő nyilatkozatot tette: „A bűnösségemet részben ismerem el, a 3./ vádpont vonatkozásában az ... részére átadott szer vonatkozásában nem ismerem el, míg a 4./ vádpont vonatkozásában arra vonatkozólag ismerem el, hogy pszichoaktív anyagokkal történt kereskedés ... és közöttem, de kábítószerre vonatkozólag nem.” (29.számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. és 5.oldala)

Ezen a tárgyaláson tehát az eddig fennállt érdekellentét a vádlottak között megszűnt, védekezésük tekintetben is egyezett, hogy a kábítószerként átvett szert új pszichoaktív anyagként vették át. Ez a vallomás rögzítődött és irányadó volt a következő, 2014.április 4.napján tartott tárgyaláson is, amikor is ... ügyvéd, a II.rendű vádlott meghatalmazott védője látta el I. és III.rendű vádlott védelmét is.

Ez alkalommal a vádlottak a január 13-i vallomásukon nem változtattak, így amikor azonos védő látta el mindhárom vádlott védelmét, az ügy lényeges kérdését érintően érdekellentét nem állt fenn a vádlottak között. Később, a 2014.április 25-i tárgyaláson ... III.rendű vádlott módosított ugyan a vallomásán, miszerint „A 4./ vádpont vonatkozásában már nem ismerem el” (és itt pontatlan jegyzőkönyvezés miatt véget ér a mondat, nem lehet tudni pontosan, hogy mit nem ismer el, csak valószínűsíteni

lehet, hogy a bűnösségét nem), de ezen a tárgyaláson már a vádlott védelmét más védő látta el, csakúgy mint a bírósági eljárás későbbi szakaszában is.

Mivel az érdekellentét korábban részletezett megvalósulási formái közül egyik sem állt fenn az április 4-i tárgyaláson, így nyilván nincs olyan eljárásjogi szabálysértés, ami az ítélet Be.373.§.(1) bekezdés II.pont d./ pontja értelmében az ítélet szükségszerű hatályon kívül helyezését tenné szükségessé.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére.

A törvényszék egyetértett az elsőfokú bírósággal atkintetben, hogy a vádlottak érdemben sem ténybeli, sem a cselekmény társadalomra veszélyességében való tévedésre, mint büntethetőséget kizáró okra, alappal nem hivatkozhatnak. Az elsőfokú bíróság ítéletében mindennek részletes indokát adta, hiszen a megszerzés körülményeit figyelembe véve, valamint azt, hogy korábban már kábítószer is hoztak forgalomba ilyen irányú kérésre, ténybeli tévedést nem eredményezhet. Ugyancsak tisztában voltak a cselekményük társadalomra veszélyességével is, tudták ez tilalmazott dolog, mindezt igazolja az általuk a forgalmazás során megvalósított konspiratív magatartás.

A cselekmény minősítése során helytállóan alkalmazta az elsőfokú bíróság a Btk.2.§-ában foglaltakat, ugyanis míg az elkövetéskor hatályos Btk., az 1978.évi IV.törvény szerint a 4./ pontbeli cselekmény alapesetként minősül, addig az elbíráláskor hatályos Btk., a 2012.évi C.törvény 461.§.(1) bekezdés ai./ pontja és (3) bekezdés a./ pontja szerint az ...tól lefoglalt kábítószer a terheltekre nézve a legkedvezőbb számítás szerint is meghaladja az adott fajtájú kábítószerre megállapított jelentős mennyiség alsó határát, a 30 g-ot, így az már a Btk.176.§.(3) bekezdése szerint jelentős mennyiségű kábítószer, mely cselekmény büntetési tétele 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság a cselekmények egy részének minősítését illetően. Ahogy erre átiratában a főügyészség is helytállóan rámutatott, az elsőfokú bíróság ... I.rendű vádlott által elkövetett, az ítélet 2./ pontjában szereplő bűncselekményt helyesen minősítette az 1978.évi IV. törvény 283/B.§. b./ pontjába ütköző új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének.

Tévesen minősítette azonban az I.rendű vádlott 1./ pontban foglalt cselekményét ugyancsak új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének.

Az 1./ pontban szereplő történeti tényállás szerint az I.rendű vádlott ...nak 1 tabletta amfetamint tartalmazó kábítószer adott át. A bíróság által bizonyítékként értékelt

igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény szerint az amfetamin kábítószernek minősül (nyomozati irat I/2. kötet 351.oldal), így a büntető anyagi jog szabályainak téves alkalmazásával állapította meg a bíróság az ítélet rendelkező részében, illetve a 29.oldal 3.bekezdésében, hogy az I.rendű vádlott cselekményével új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettét valósította meg.

Tévesen minősítette továbbá a bíróság a III.rendű vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetettnek. A hivatkozott 1/2007. Büntető Jogegységi Határozatban foglaltak alapján ugyan helyesen állapította meg, hogy a kábítószerrel visszaélés esetében az azonos törvényi tényállásába ütköző magatartások természetes egységet képeznek, de a jogegységi határozat II/4. pontjában foglaltak szerint éppen a természetes egységre vonatkozó álláspontból következik, hogy a kábítószerrel visszaélés esetében fogalmilag kizárt a folytatólagos egység megállapítása.

A megalapozott történeti tényállás szerint az I. és III.rendű vádlottak 2012.évben ismeretlen személyektől különböző pszichoaktív anyagokat és kábítószereket szereztek be és azokat ...ban és környékén élők között ellenérték fejében értékesítették. A történeti tényállás részét képező fenti megállapításból következően az I. és III.rendű vádlottak 2012.év során több személy részére juttattak kábítószer, ezért valamennyi kábítószerre elkövetett - így az ítélet 1./ 3./ 4./ pontjaiba foglalt - cselekményük forgalomba hozatalnak minősül. E körülményen az sem változtat, hogy ... a III.rendű vádlottól kapott kábítószerért nem fizetett, tekintettel arra, hogy az 1/2007-es Büntető Jogegységi Határozatban, valamint a 57/2007-es BK véleményben foglaltak szerint a kábítószer forgalomba hozatala állapítható meg, ha az elkövető akár ingyen, akár ellenérték fejében azt több személy részére juttatja.

Az 1./ és a 3./ pontban foglalt történeti tényállások alapján az I. és a III.rendű vádlottak által megszerzett kábítószer kikerült a forgalomba, hiszen az 1./ pontba foglalt tényállás szerint az I.rendű vádlott ...nak, míg a 3./ pontban foglalt tényállás szerint a III.rendű vádlott ...nak adott át az általuk megszerzett kábítószerből. Cselekményük így egységesen befejezettnek minősül, függetlenül attól, hogy a később, 2012.július 6-án a IV.rendű vádlott által szállított kábítószer a nyomozó hatóság lefoglalta, még mielőtt azt tovább értékesítették volna.

A nyomozati iratok I/2. kötet 351.oldalán elfekvő szakvéleményben foglaltak alapján ... I.rendű vádlott által ...nak átadott, a 4./pontba foglalt meprednibázis tiszta hatóanyag tartalma együttesen meghaladja a csekély mennyiség felső határát, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát.

Fentiekre tekintettel az I. és III.rendű vádlottak 4./ pontban foglalt, továbbá az I.rendű vádlott 1./ pontban és a III.rendű vádlott 3./ pontban meghatározott cselekménye egységesen 1 rendbeli, az 1978.évi IV.törvény 282/A.§.(1) bekezdésébe ütköző,

forgalomba hozatallal, társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősül.

Erre tekintettel mellőzte a törvényszék III.rendű vádlott esetében a cselekmény minősítéséből a részben kísérleti szakra történő utalást.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen vette számba és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. A korábban leírtakra figyelemmel azonban mellőzi a törvényszék az ítélet 31. oldalának 2. bekezdéséből az enyhítő körülmények köréből azt az elsőbírői megállapítást, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt.

Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott tekintetében a középérték tartományában, de valamennyi vádlott esetében a középérték alatt határozta meg a kiszabott szabadságvesztés tartamát, hiszen az I.rendű vádlott esetében 6 év 6 hónap, a II.rendű vádlott esetében 6 év, míg a III.rendű vádlott esetében 5 év volt a középérték. Ennek során figyelemmel volt a belső arányosságra is. A törvényszék a büntetések súlyosítására nem látott törvényes alapot, ugyanakkor a cselekmény jellegére, a tartós elkövetésére, annak tényleges társadalomra veszélyességére figyelemmel az enyhítés sem indokolt, még a büntetlen előéletű ... II.rendű vádlott esetében sem.

Nem osztotta a törvényszék az ügyészség azon álláspontját, hogy a másodfokú bíróság a II.rendű vádlottól lefoglalt 2.331.000.-forint vonatkozásában is rendeljen el vagyonelkobzást. Kétségtelen, hogy a pénzösszeg lefoglalására gyanús körülmények között került sor, azok különböző helyen elrejtve voltak, ugyanakkor kétséget kizáróan nem cáfolható az a vádlotti védekezés, hogy a pénzösszeg az ... KFT tulajdonát képezi, amit annak ügyvezetőjétől, ...tól, a testvérétől kapott.

A törvényszék álláspontja szerint ennek cáfolatára perdöntő bizonyíték beszerzése ... ismételt kihallgatásától sem volt várható, hiszen mint a vádlott hozzátartozóját a vallomás megtagadás joga is megilleti.

Az ügyész perbeszédében evonatkozásban hosszan részletezte, hogy milyen aggályai vannak a pénztárbizonylatok hiteltérdemlőségével kapcsolatban, azok miért nem fogadhatók el bizonyítékként, ugyanakkor a törvényszék álláspontja szerint, ha az utólagos „lepapírozás” a pénz házi pénztárból történő kivételét illetően aggályos is, az kétséget kizáróan bizonyítást nyert a büntetőeljárás során, hogy a Kft. számlájáról az ... II.rendű vádlottnál megtartott házkutatás előtt, 2012.december 9. és 2013.január 4.napja között a lefoglaltnál nagyobb összegű bankkártyás készpénz felvételére került sor, így tehát megvolt mind az elvi, mind a gyakorlati lehetőség arra, hogy ez a pénz ...hoz testvérén keresztül az ... Kft-től került.

Nem állt rendelkezésre ilyen bizonyíték a lefoglalt 1.830 euró tekintetében, amiről a bíróság ítéletének a 8.oldalán írt tényállásban kimondta, hogy az kábítószer forgalmazásából származik. Ezért helyesen alkalmazott a Btk.77/B.§. (1) bekezdés - helyesen a./ pontja - alapján vagyonekobjást.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 5./ tényállásában azt állapította meg, hogy az 1.830 euró az ... II.rendű vádlott tulajdonát képezi és az kábítószer forgalmazásából származott. Erre tekintettel a vagyonekobjás jogcíme helyesen a Btk.77/B.§.(1) bekezdés a./ pontjában meghatározott ok, körülmény, miszerint vagyonekobjást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett, szemben az elsőfokú bíróság által hivatkozott c./ ponttal. Ebből pedig következik az is, hogy szükségtelen volt a Be.157.§.(1) bekezdése alapján a lefoglalt 1.830 eurót a vagyonekobjás biztosítása végett visszatartani, hiszen magára a lefoglalt pénzösszegre kellett kimondani a vagyonekobjást, az pedig a lefoglalás eredményeként rendelkezésre áll. Ezért mellőzte a törvényszék az ítéletből a lefoglalt dolog visszatartására vonatkozó rendelkezést.

Észlelte a törvényszék, hogy az ítélet rendelkező részében elírás történt az I.rendű vádlott születési évében, ezért azt pontosította. ... születési éve helyesen: 1981.

Az elsőfokú bíróságnak az egyéb, bűnjelekre és bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései megfelelnek a büntető eljárásjogi szabályoknak.

Mindezekre tekintettel a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint a Be.372.§.(1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb büntető anyagi és eljárásjogi szabályoknak megfelelő rendelkezését a Be.371.§.(1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Az elsőfokú eljárás befejezésétől a másodfokú eljárás befejezéséig házi őrizetben töltött időt mindhárom vádlott tekintetében a Btk.99.§.(1) és (3) bekezdése alapján a törvényszék a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget a törvényszék a Be.381.§.(1) bekezdése alapján állapította meg és a Be.338.§.(1) bekezdése alapján, mivel fellebbezésük nem volt eredményes, a vádlottakat kötelezte annak viselésére.

A harmadfokú eljárásnak a Be.386.§.(1) bekezdésében foglalt feltételei nem állnak fenn, ezért a törvényszék ítéletével szemben további fellebbezésnek nincs helye.

Balassagyarmat, 2015.év január hó 14.napján

Dr.Kovács István sk. a tanács elnöke
Dr.Varga Zsolt sk. a tanács tagja, előadó
Dr.Lente István sk. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Salgótarjáni Járásbíróság 3.B.382/2013/55.számú ítélete ... I.rendű, ... II.rendű és ... III.rendű vádlottak tekintetében 2015.január hó 14.napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Balassagyarmat, 2015.év január hó 14.napján

Dr.Kovács István sk.
a tanács elnöke